

Dosar nr.

- litigii funcționari publici -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal
Ședința publică din
Instanța constituită din :
Președinte:
Grefier:

ÎNCHEIERE
Amânare inițială a pronunțării

Pe rol soluționarea acțiunii formulate de **reclamantul**, având ca obiect „*litigii funcționari publici*”, în contradictoriu cu **pârâtul**

Procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal realizat în ședință publică, a răspuns pentru reclamant numitul în calitate de reprezentant al Sindicatului din cadrul lipsă fiind reprezentantul instituției pârâte.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, constatându-se că pentru acest termen de judecată ambele părți au depus la dosar precizări cu privire la incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024.

Instanța constată că în cauză s-a depus punct de vedere de către reclamant prin care consideră că nu ar fi admisibilă sesizare Înaltei Curții de Casație și Justiție, pentru dezlegare unei chestiuni de drept referitoare la incidența în cauză a prevederilor O.U.G 62/2024 iar pârâtul I.P.J a depus un punct de vedere prin care consideră că se impune sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție, în sensul celor mai sus menționate, depunând și întrebările necesare a fi adresate în acest sens .

Ca atare, instanța pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul OUG 62/2024 pe problemele de drept discutate la termenul anterior.

Reprezentantul Sindicatului din cadrul, pentru reclamant, învederează instanței că singura problemă pentru care s-ar impune sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție este aceea dacă timpul liber pentru compensarea activității suplimentare poate fi considerat ca timp liber în considerația repausului săptămânal de care nu a beneficiat. În acest sens arată că numărul de ore suplimentare este de maxim 180 ore pe an, care izvorăsc din timpul de muncă iar timpul de repaus își are izvorul în timpul normal de muncă și astfel apar diferențe deși, așa cum s-a arătat nu se pot realiza mai mult de 180 de ore suplimentare pe an. De altfel, arată că aceste ore se fac și se compensează în considerentul că ar compensa și timpul de repaus săptămânal.

Dacă s-ar analiza cumva că pârâtul acordă cele 2 zile libere considerate ca fiind timp de repaus săptămânal, practic munca suplimentară efectuată ar rămâne necompensată. Cel care lucrează de luni până vineri beneficiază de 2 zile libere și cel care lucrează de luni până duminică beneficiază tot de 2 zile libere plătite.

În ceea ce privește majorarea de 75 % a explicat că legiuitorul a înțeles să folosească denumiri specifice pentru diferite categorii de diferențe salariale, majorare, creștere, diferită de salariați și majorarea este la salariu de funcție. Deci el a avut salariu de funcție 175 iar toate celelalte sporuri se referă la 175 creșterea aceasta de 75 se dă și la toate sporurile respective și elementele salariale ori nu a reușit să își dea seama cum pârâtul a interpretat altfel această situație.

În final apreciază că este necesar a se clarifica dacă timpul liber de care ar trebui să beneficieze normal să se păstreze față de timpul liber de care se dă în compensarea orelor suplimentare.

Instanța pune reprezentantului reclamantului să depună și în scris sub formă de întrebare susținerile sale pentru a fi înaintate corespunzător.

Față de cele arătate instanța reține cauza în vederea analizării cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul OUG 62/2024.

I N S T A N Ț A,

Având în vedere că pentru deliberare este necesar un timp mai îndelungat, cât și pentru da posibilitate reclamantului să formuleze în scris întrebările pe care le consideră necesare a fi înaintate instanței supreme în vederea soluționării sesizării cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul OUG 62/2024 instanța, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă *raportat la dispozițiile art. 244 alin. 2.*

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D I S P U N E:**

În temeiul art. 396 C.pr.civ. amână pronunțarea la data de
Pronunțată în ședință publică, azi data de

PREȘEDINTE,
.....

GREFIER,
.....

Dosar nr.

- litigii funcționari publici -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
Secția
Ședința publică din
Instanța constituită din :
Președinte:
Grefier:

ÎNCHEIERE
Amânare ulterioară a pronunțării

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii formulate de **reclamantul**, având ca obiect „litigii funcționari publici”, în contradictoriu cu **pârâtul**

Dezbaterile în fond asupra cauzei au avut loc în ședință publică din, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință și când, având nevoie de mai mult timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru astăzi, data de

TRIBUNALUL,

Având în vedere că pentru deliberare este necesar un timp mai îndelungat, instanța, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

În temeiul art. 396 C.pr.civ. amână pronunțarea la data de

Pronunțată conform art. 396 alin. (2) Cpc. prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi,

PREȘEDINTE,
.....

GREFIER,
.....

Dosar nr.

- litigii funcționari publici -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal
Ședința publică din
Instanța constituită din :
Președinte:
Grefier:

ÎNCHEIERE
Amânare ulterioară a pronunțării

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii formulate de **reclamantul.....**, având ca obiect „*litigii funcționari publici*”, în contradictoriu cu **pârâțul**

Dezbaterile în fond asupra cauzei au avut loc în ședință publică din susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință și când, având nevoie de mai mult timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru data de și ulterior pentru data de astăzi

TRIBUNALUL,

Având în vedere că pentru deliberare este necesar un timp mai îndelungat, instanța, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

În temeiul art. 396 C.pr.civ. amână pronunțarea la data de.....

Pronunțată conform art. 396 alin. (2) Cpc. prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței. astăzi.

PREȘEDINTE,

.....

GREFIER,

.....

Dosar nr.

- litigii funcționari publici -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
Secția de
Ședința publică din
Instanța constituită din :
Președinte:
Grefier:

ÎNCHEIERE
Amânare ulterioară a pronunțării

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii formulate de **reclamantul**, având ca obiect „*litigii funcționari publici*”, în contradictoriu cu **pârâțul**

Dezbaterile în fond asupra cauzei au avut loc în ședință publică din, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință și când, având nevoie de mai mult timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru data de, pentru data de și ulterior pentru data de astăzi

TRIBUNALUL,

Având în vedere că pentru deliberare este necesar un timp mai îndelungat, instanța, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

În temeiul art. 396 C.pr.civ. amână pronunțarea la data de

Pronunțată conform art. 396 alin. (2) Cpc. prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi,

PREȘEDINTE,
.....

GREFIER,
.....

Dosar nr.

- litigii funcționari publici -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal
Ședința publică din
Instanța constituită din :
Președinte:
Grefier:

ÎNCHEIERE
Amânare inițială a pronunțării

Pe rol soluționarea acțiunii formulate de **reclamantul**, având ca obiect „litigii funcționari publici”, în contradictoriu cu **pârâtul**

Procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal realizat în ședință publică, a răspuns pentru reclamant numitul în calitate de reprezentant al Sindicatului din cadrul lipsă fiind reprezentantul instituției pârâte.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, constatându-se că pentru acest termen de judecată ambele părți au depus la dosar precizări cu privire la incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024.

Instanța constată că în cauză s-a depus punct de vedere de către reclamat prin care consideră că nu ar fi admisibilă sesizare Înaltei Curții de Casație și Justiție, pentru dezlegare unei chestiuni de drept referitoare la incidența în cauză a prevederilor O.U.G 62/2024 iar pârâtul I.P.J a depus un punct de vedere prin care consideră că se impune sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție, în sensul celor mai sus menționate, depunând și întrebările necesare a fi adresate în acest sens .

Ca atare, instanța pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul OUG 62/2024 pe problemele de drept discutate la termenul anterior.

Reprezentantul Sindicatului din cadrul, pentru reclamant, învederează instanței că singura problemă pentru care s-ar impune sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție este aceea dacă timpul liber pentru compensarea activității suplimentare poate fi considerat ca timp liber în considerația repausului săptămânal de care nu a beneficiat. În acest sens arată că numărul de ore suplimentare este de maxim 180 ore pe an, care izvorăsc din timpul de muncă iar timpul de repaus își are izvorul în timpul normal de muncă și astfel apar diferențe deși, așa cum s-a arătat nu se pot realiza mai mult de 180 de ore suplimentare pe an. De altfel, arată că aceste ore se fac și se compensează în considerentul că ar compensa și timpul de repaus săptămânal.

Dacă s-ar analiza cumva că pârâtul acordă cele 2 zile libere considerate ca fiind timp de repaus săptămânal, practic munca suplimentară efectuată ar rămâne necompensată. Cel care lucrează de luni până vineri beneficiază de 2 zile libere și cel care lucrează de luni până duminică beneficiază tot de 2 zile libere plătite.

În ceea ce privește majorarea de 75 % a explicat că legiuitorul a înțeles să folosească denumiri specifice pentru diferite categorii de diferențe salariale, majorare, creștere, diferită de salariați și majorarea este la salariu de funcție. Deci el a avut salariu de funcție 175 iar toate celelalte sporuri se referă la 175 creșterea aceasta de 75 se dă și la toate sporurile respective și elementele salariale ori nu a reușit să își dea seama cum pârâtul a interpretat altfel această situație.

În final apreciază că este necesar a se clarifica dacă timpul liber de care ar trebui să beneficieze normal să se păstreze față de timpul liber de care se dă în compensarea orelor suplimentare.

Instanța pune reprezentantului reclamantului să depună și în scris sub formă de întrebare susținerile sale pentru a fi înaintate corespunzător.

Față de cele arătate instanța reține cauza în vederea analizării cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul OUG 62/2024.

I N S T A N Ț A,

Având în vedere că pentru deliberare este necesar un timp mai îndelungat, cât și pentru da posibilitate reclamantului să formuleze în scris întrebările pe care le consideră necesare a fi înaintate instanței supreme în vederea soluționării sesizării cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul OUG 62/2024 instanța, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă *raportat la dispozițiile art. 244 alin. 2.*

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D I S P U N E:**

În temeiul art. 396 C.pr.civ. amână pronunțarea la data de
Pronunțată în ședință publică, azi data de

PREȘEDINTE,
.....

GREFIER,
.....

Dosar nr.

- litigii funcționari publici -

ROMÂNIA
TRIBUNALUL.....
Secția
Ședința publică din
Instanța constituită din :
Președinte:
Grefier:

ÎNCHEIERE

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii formulate de **reclamantul.....**, având ca obiect „*litigii funcționari publici*”, în contradictoriu cu **pârâtul**

Dezbateri e în fond asupra cauzei au avut loc în ședință publică din, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință și când, având nevoie de mai mult timp pentru deliberare, instanța a amânat pronunțarea pentru data de, pentru data de, pentru data de, pentru data de și ulterior pentru data de

TRIBUNALUL,

Asupra sesizării de față, constată următoarele:

Prin **cererea** înregistrată *inițial* pe rolul Tribunalului – Secția, la data de, sub numărul și ulterior pe rolul Tribunalului – Secția la data de....., sub numărul, ca urmare a admiterii excepției necompetenței materiale procesuale a Secției - complet litigii de muncă și asigurări sociale, **reclamantul**, în contradictoriu cu **pârâtul**, a arătat că înțelege să conteste salarizarea aferentă perioadei 01 ianuarie 2021-21 ianuarie 2024 și faptul că în perioada concediului de incapacitate temporară de muncă i s-au reținut fără drept sume din venitul cuvenit în considerația plății CASS;

Astfel, reclamantul a solicitat următoarele:

- *plata drepturilor salariale neachitate (sporurile pentru condiții grele și de risc și suprasolicitare neuropsihică) pentru orele prestate în afara programului normal de lucru, pentru perioada concediilor de odihnă și de incapacitate temporară de muncă, sume actualizate cu rata inflației și dobânda legală;*

- *returnarea sumelor reținute (nelegal) în perioada concediului de incapacitate temporară de muncă în considerația plății CASS, actualizate cu rata inflației și dobânda legală;*

- *acordarea zilelor de repaus săptămânal de care nu a beneficiat motivat de faptul că a efectuat activități profesionale; în cazul imposibilității solicită compensarea (cu titlul de daune) a timpului respectiv cu sumele aferente prin raportare la salariul aferent perioadei de timp.*

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a precizat că, *în fapt*, este angajat al pârâtei și în perioada 01 ianuarie 2021 - 21 ianuarie 2024 a efectuat activități profesionale în afara programului normal de lucru din dispoziția angajatorului în zilele și intervalul orar conform situației anexă. Pentru activitatea profesională desfășurată, pârâtul i-a plătit doar 75% din salariul de funcție și nu i-a plătit salariul de funcție inclusiv sporurile cuvenite.

A precizat, de asemenea, că nu a beneficiat de timpul liber necesar refacerii capacității de muncă (16 ore la 8 ore lucrate, respectiv 48 ore pentru 5 zile lucrate), motivat de faptul că pârâtul a dispus executarea activităților respective.

Totodată a arătat că angajatorul a recunoscut faptul că a prestat activitățile respective și a procedat la plata drepturilor salariale, însă într-un cuantum mai mic decât cel la care era îndreptățit.

De asemenea, a învederat că angajatorul a refuzat acordarea sporului de condiții grele în perioada concediilor de odihnă, iar în perioada concediului de incapacitate temporară de muncă a refuzat acordarea sporului pentru condiții grele și pentru risc și suprasolicitare neuropsihică.

În perioada concediilor de incapacitate temporară de muncă angajatorul i-a reținut fără drept sume din venitul cuvenit, respectiv i-a reținut fără drept contribuția la asigurările sociale de sănătate.

În drept, cererea a fost întemeiată pe prevederile art. 28 din Legea 360/2002 privind statutul polițistului, OUG 38/2003 privind salarizarea polițiștilor, art. 61 din OUG 158 /2015, art. 154 lit. i) din Legea 257/2015 privind Codul muncii pe prevederile art 166 alin. (4) din Codul muncii, art. 1531, 1535 alin. (1) și (2) cod civil și Directiva UE 2003/88.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a depus la dosar înscrisuri.

Pârâțula depus întâmpinare, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată și neîntemeiată.

Cu referire la preținse sume reținute ilegal în perioada concediului pentru incapacitate temporară de muncă, respectiv contribuția pentru asigurări sociale de sănătate, a arătat că reclamantul este în eroare cu privire la natura drepturilor salariale pe care un polițist le primește în perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă. Astfel, polițistul nu primește indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, ci drepturi salariale similare perioadei în care își desfășoară activitatea, mai puțin cele care se acordă pe bază de pontaj, anume prevăzute de lege.

Potrivit art. 37 din OG 38/2003, privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor (în vigoare și la momentul actual) „, (1) Polițiștii, pe timpul cat se afla în delegare, detașare, incapacitate temporară de munca, concediu de odihna, concediu de maternitate și alte concedii plătite care se acorda în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de baza si celelalte drepturi bănești avute ”(cu excepția indemnizațiilor și sporurilor care se plătesc în raport de timpul efectiv lucrat în baza unor pontaje, întocmite în acest sens sau pentru care legea prevede în mod expres mențiuni. întrucât potrivit Normelor de aplicare cuprinse în OMAI S/731.01.2018 prin celelalte drepturi bănești avute ” se înțeleg indemnizațiile, sporurile și alte drepturi care nu se plătesc în raport de timpul efectiv lucrat, pe baza unor pontaje întocmite în acest sens.)

În cazul polițiștilor sunt aplicabile și prevederile art. 61 din OUG 158/2005, privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate potrivit cărora (1)Prevederile prezentei ordonanțe de urgență sunt aplicabile și persoanelor care își desfășoară activitatea în ministerele și instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională.

(2) Pentru personalul militar în activitate, și polițiștii de penitenciare, drepturile bănești aferente concediilor medicale prevăzute la art. 2 alin. (1) se calculează si se plătesc conform prevederilor legale specifice acestor categorii de personal si se suportă din bugetul de stat, prin bugetele ministerelor și instituțiilor din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională ”

În condițiile prevederilor enumerate, este cât se poate de evident că pentru perioada de incapacitate temporară de muncă în care polițistul se află în concediu medical, acesta beneficiază de drepturi salariale, calculul și plata acestora efectuându-se conform prevederilor legale specifice, în concret, conform OG 38/2003, prin raportare la salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute (în referire la drepturile salariale aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă).

În ceea ce privește plata drepturilor neachitate, respectiv sporul pentru condiții grele și sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, ambele aferente orelor prestate în afara programului normal de lucru în zilele de repaus săptămânal, pentru perioada concediilor de odihnă și de incapacitate temporară de muncă, apărările vor fi formulate pe două paliere

respectiv: sporurile în cauză aferente orelor prestate în afara programului normal de lucru în zilele de repaus săptămânal respectiv sporurile aferente perioadelor de concedii de odihnă și incapacitate temporară de muncă.

În ceea ce privește sporurile aferente orelor prestate în afara programului normal de lucru în zilele de repaus săptămânal, s-a învederat că reglementarea sporurilor în discuție se regăsește în cuprinsul Legii 153/2017.

Pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează polițiștii beneficiază de :

a) majorarea(75%) adăugată la drepturile salariale cuvenite în luna în care se efectuează plata în condițiile în care activitatea s-a desfășurat în cadrul timpului normal de lucru;

b) majorarea(75%) adăugată la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului prevăzut la art.122/142 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care pentru munca efectuată în zilele de sâmbătă și/sau duminică/sărbători legale peste durata normală a timpului de lucru a fost acordat timp liber corespunzător;

c) majorarea (75%) adăugată la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului prevăzut la art. 122/142 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la drepturile salariale corespunzătoare activității desfășurate în zilele de sâmbătă și/sau duminică/sărbători legale peste durata normală a timpului de lucru, dacă pentru munca astfel prestată nu a fost acordat timp liber corespunzător.

Astfel, singura compensație financiară pentru orele lucrate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, este reprezentată de majorarea salarială arătată mai sus, acordată conform OMAI 4/2015.

Potrivit prevederilor art. 3 alin. l) din Ordinului M.A.I. nr. 4/2015 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru personalul Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, precum și activitățile pentru care se acordă acest drept,

(1) Majorarea se acordă pentru personalul care desfășoară activități:

a) în zilele de sâmbătă, duminică, precum și în zilele de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, denumite în continuare zile de sărbători legale, în cadrul duratei normale a timpului de muncă •

b) în zilele de sâmbătă, duminică, precum și în zilele de sărbători legale, peste durata normală a timpului de muncă.

(2) Majorarea se stabilește proporțional cu timpul efectiv lucrat în zilele respective și se determină pe baza raportului dintre solda lunară/salariul de bază prevăzut(ă) de legislația în vigoare la data de 31 decembrie 2009 și durata normală a timpului de muncă din luna în care s-au desfășurat activitățile.

De asemenea, potrivit art. 3 alin. 4 din OMAI 4/2015 (4) Pentru activitatea desfășurată peste durata normală a timpului de lucru, în zilele de sâmbătă, duminică, precum și în zilele de sărbători legale, indiferent de modul de organizare a programului de lucru, majorarea calculată potrivit alin. (2) se plătește prin adăugare, după caz:

a) la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului prevăzut la art. 122 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă pentru munca efectuată în zilele de sâmbătă și/sau duminică peste durata normală a timpului de lucru a fost acordat timp liber corespunzător;

b) la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului prevăzut la art. 122 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la drepturile salariale corespunzătoare activității desfășurate în zilele de sâmbătă și/sau duminică peste durata normală a timpului de lucru, dacă pentru munca astfel prestată nu a fost acordat timp liber corespunzător;

c) la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului prevăzut la art. 142 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă pentru munca efectuată în zilele de sărbători legale peste durata normală a timpului de lucru a fost acordat timp liber corespunzător;

d) la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului prevăzut la art. 142 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la drepturile salariale corespunzătoare activității în zilele de sărbători legale peste durata normală a timpului de lucru, dacă pentru munca astfel prestată nu a fost acordat timp liber corespunzător.

Conform art. 4 al aceluiași act normativ, "Timpul liber corespunzător se acordă pentru munca desfășurată în zilele de sâmbătă, duminică și în zilele de sărbători legale peste durata normală a timpului de lucru și presupune că pentru numărul de ore lucrate se acordă același număr de ore libere plătite.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. 2 din Ordinul M.A.I. nr. 4/2015 privind condițiile de acordare a majorării salariale pentru personalul Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează

Totodată, potrivit art. 6 din OMAI nr. 4/2015 .. (1) Plata majorării se face pe baza centralizatorului lunar al orelor prestate, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin. (2) Centralizatorul lunar prevăzut la alin. (1) se întocmește de șeful nemijlocit ori de către persoanele desemnate de conducătorul unității, de regulă din cadrul compartimentului cabinet/secretariat/similar, se aprobă de conducătorul unității sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor și se comunică structurii financiar până la data de 5 a lunii".

În ceea ce privește acordarea drepturilor specifice pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, s-a menționat că se regăsește în OUG nr. 103/2013, care stabilește la dispozițiile art. 13 alin. (5), faptul că pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă o majorare de 75%.

S-a mai învederat, că este esențial de precizat faptul că art. 13 alin. (5) din OUG nr. 103/2013 reprezintă o derogare de la regula generală, respectiv de la dispozițiile art. 9 alin. (1) din același act normativ, potrivit cărora munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se compensează numai cu timp liber corespunzător.

Dispozițiile art. 9 alin. (1) din OUG nr. 103/2013, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă la rândul lor o derogare de la prevederile an. 18 din Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare și implicit de la dispozițiile incidente din Codul muncii, înlocuind posibilitatea plății muncii suplimentare doar cu acordarea de timp liber corespunzător.

Astfel, se poate observa faptul că legiuitorul a prevăzut o normă specială, derogatorie, prin care a fost stabilită, pentru personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, o compensație financiară a activității desfășurate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în anumite condiții stabilite prin reglementări subsecvente.

Astfel, în baza și în executarea dispozițiilor alin. (8) al art. 13 din OUG nr. 103/2013, la nivel subsecvent a fost emis O.M.A.I. nr. 4/2015 (prevederile relevante sunt menționate anterior privind condițiile de acordare a majorării salariale pentru personalul Ministerului Afacerilor

Interne care desfășoară activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

Contrar celor susținute de reclamant în ceea ce privește aplicabilitatea Codului Muncii în speța de față, s-a arătat că nu sunt aplicabile și dispozițiile art. 120 și 123 din Codul muncii, care nu se circumscriu dreptului prevăzut de OUG nr. 103/2013 și implicit nici dispozițiilor avute în vedere la emiterea O.M.A.I. nr. 4/2015.

Așadar, susținerea reclamantului în sensul acordării și în cazul orelor suplimentare, a sporurilor permanente ale angajaților, calculate, evident, la salariul de bază, respectiv posibilitatea de a obține și pentru zilele libere în care desfășoară activitate, drepturile salariale obișnuite (salariu de bază + sporuri/adaosuri) și suplimentar, sporul special reglementat pentru munca în astfel de zile ", nu este ancorată într-un raționament juridic corect, dată fiind o înțelegere eronată a izvorului dreptului în discuție și, implicit, a confuziei dintre sporul pentru munca suplimentară prevăzut de Codul Muncii și compensația financiară (majorare) instituită de OUG nr. 103/2013, cu modificările și completările ulterioare, care a fost stabilită, prin excepție/derogare de la norma de bază (dispozițiile art. 9 alin. (1) din același act normativ), prin acordarea unei majorări salariale.

În fapt, această majorare salarială și nu spor, are o altă funcționalitate decât drepturile reglementate de legiuitor pentru munca suplimentară (vezi art. 18 din Legea 284/2010, Codul Muncii) fiind instituită ca element distinct de compensare a tuturor elementelor salariale cuvenite pentru munca respectivă, ca drept bănesc compensatoriu acordat prin excepție unei anumite categorii profesionale, după ce același legiuitor elimină posibilitatea acordării sporurilor și a celorlalte drepturi, înlocuind aceste beneficii financiare doar cu posibilitatea de acordare a timpului liber corespunzător.

Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 "art. 1 alin. (4) din Constituție a instituit principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, ceea ce presupune, pe de o parte, că niciuna dintre cele trei puteri nu poate interveni în activitatea celorlalte puteri, iar pe de altă parte, presupune controlul prevăzut de lege asupra actelor emise de fiecare putere în parte". Doctrina constituțională recunoaște cele trei puteri în stat: puterea legislativă, care creează și modifică legea, puterea executivă, care execută și impune legea și puterea judecătorească, ce interpretează și aplică legea. Preeminența dreptului presupune că aceste puteri să-și exercite prerogativele independent una față de cealaltă, întrucât funcțiile lor trebuie să fie distincte: cei care creează legea nu trebuie să se implice în aplicarea ei, cei care o execută nu trebuie să se implice în crearea sau interpretarea ei, iar cei care interpretează și aplică legea nu trebuie să se implice în crearea sau modificarea ei.

În ceea ce privește sporurile aferente perioadelor de concedii de odihnă și incapacitate temporară de muncă, a arătat că această reglementare a sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică și a sporului pentru condiții grele se regăsește în cuprinsul Legii 153/2017.

Contrar susținerilor reclamantului, doar sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică este un spor cu caracter permanent de care însă reclamantul a beneficiat, cu excepția situației în care durata concediului pentru incapacitate de muncă a fost mai mare de 30 de zile.

Față de cele învederate, s-au depus la dosar toate adeverințele pentru concediu medical din dosarul personal al reclamantului aferente perioadei ce face obiectul dosarului precum și Dispoziția nr. 219219/07.11.2023 prin care a fost sistat sporul de risc începând cu data de 04.10.2023 respectiv Dispoziția nr. 219354/07.12.2023 de re acordare a sporului în cauză, această perioadă (04.10.2023-01.11.2023) fiind singura perioadă în care reclamantul nu a beneficiat de sporul de risc, motivat de prevederile punctului I, subpunctul I.I litera b) din Anexa nr. 8 la Ordinul MAI nr. S/7/31.01.2018 pentru aprobarea normelor metodologice privind aplicarea prevederilor legale referitoare la salarizarea personalului militar, polițiștilor și personalului civil din MAI, potrivit cărora categoriile de personal care beneficiază de sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică sunt următoarele: ofițerii și agenții de poliție care desfășoară activități de poliție judiciară "; totodată, potrivit punctului 2 subpunctul 2.3 litera b) din aceeași normă, sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică se sistează „pe perioada

absentei neîntrerupte de la programul de lucru mai mare de 30 de zile calendaristice consecutiv, cu excepția concediului de odihnă ”

În ceea ce privește sporul pentru condiții grele, în conformitate cu dispozițiile art. 12, alin. (2), lit. b) din Anexa nr. VI la Legea - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (cu modificările și completările ulterioare): „Personalul militar, polițistii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil beneficiază de următoarele sporuri, în funcție de condițiile de muncă:

b) pentru condiții grele de muncă, un spor de până la 15% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective ”, iar în temeiul alin. (3) al aceluiași articol: „Locurile, condițiile de muncă și operațiunile, precum și procentele de acordare se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite, în limita prevederilor din Regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens”.

Potrivit Anexei nr. 2 - Normele metodologice privind acordarea unor prime personalului M.A.I. care lucrează în condiții periculoase de muncă la O.M.A.I. nr. S/7/2018 pentru aprobarea normelor metodologice privind aplicarea prevederilor legale referitoare la salarizarea personalului militar, polițistilor și personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne (cu modificările și completările ulterioare), sporurile în cauză se plătesc la data stabilită pentru plata salariilor, în baza situațiilor privind timpul efectiv lucrat în condiții de pericol.

Ca atare, s-a arătat că legislația în vigoare privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nu face nici o referire la acordarea sporului pentru condiții grele de muncă ca un drept bănesc cu caracter permanent, ci raportează posibilitatea acordării acestuia direct la condițiile în care se desfășoară activitatea, corespunzător timpului de muncă lucrat la locurile de muncă respective (art. 12, alin. 2, lit. b din Anexa nr. VI la Legea - cadru nr. 153/2017).

De altfel, potrivit prevederilor art. 37, alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 (cu modificările și completările ulterioare): ”Polițistii, pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă concediu de maternitate și alte concedii plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute”. În consecință, pe perioada concediului de odihnă, concediului de maternitate și altor concedii plătite polițistii beneficiază de toate drepturile bănești avute, respectiv de salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradațiile avute și, după caz, indemnizația de comandă, precum și de indemnizațiile, sporurile și alte drepturi care nu se plătesc în raport de timpul efectiv lucrat pe baza unor pontaje întocmite în acest sens.

În acest context, s-a solicitat să se constate că sporul pentru condiții grele de muncă este un spor cu caracter temporar, care se acordă pe baza pontajului din care rezultă timpul efectiv în care personalul își desfășoară activitatea în condiții grele de muncă determinate de măsurătorile efectuate anual de structurile abilitate, condiții care nu se regăsesc atunci când personalul se află în perioada concediilor de odihnă, concediilor de odihnă suplimentare, altor concedii, învoierilor plătite și concediilor medicale.

În ceea ce privește capătul de cerere vizând acordarea zilelor de repaus săptămânal de care nu a beneficiat motivat de faptul că a efectuat activități profesionale iar în cazul imposibilității compensarea cu titlu de daune a timpului respectiv cu sumele aferente prin raportare la salariul aferent perioadei de timp, s-a apreciat că solicitarea reclamantului este vădit neîntemeiată, motivat de faptul că acesta a beneficiat de timp liber corespunzător pentru toate orele indicate în acțiune ca fiind efectuate în zilele de repaus săptămânal.

În acest sens s-a făcut trimitere la dispozițiile art. 4 al aceluiași act normativ, conform căroră ” Timpul liber corespunzător se acordă pentru munca desfășurată în zilele de sâmbătă, duminică și în zilele de sărbători legale peste durata normală a timpului de lucru și presupune că pentru numărul de ore lucrate se acordă același număr de ore libere plătite”.

Pentru toate argumentele de fapt și de drept expuse s-a solicitat instanței să constate, în urma analizei înscrise depuse la dosarul cauzei, coroborată cu dispozițiile legale anterior evocate, că nu subzistă obligația inspectoratului de a acorda timp liber corespunzător și nici de

a plăti reclamantului drepturile salariale aferente timpului lucrat în zilele de repaus săptămânal, întrucât, din documentele existente, rezultă că acesta a beneficiat de majorarea de 75% și de timpul liber corespunzător orelor lucrate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, astfel:

Toate centralizatoarele lunare întocmite la nivelul structurii din care face parte reclamantul, Poliția Municipiului Dorohoi, sunt asumate prin semnătură de către șeful structurii, acestea fiind depuse după aprobarea de către șeful inspectoratului, la Structura Financiară și în urma căroră reclamantul a încasat majorarea de 75%. Mai mult, toate aceste înregistrări atestă faptul că reclamantul a beneficiat de timp liber corespunzător; astfel, la rubrica „tipul activității” este menționat tipul 2 ceea ce semnifică faptul că s-a acordat timp liber corespunzător, de asemenea la rubrica „observații - dacă s-a acordat liber corespunzător” este menționat „da”.

În final, s-a mai menționat că din cuprinsul centralizatoarelor întocmite în condițiile Anexei la OMAI 4/2015, este cât se poate de evident că reclamantul a beneficiat de timp liber corespunzător și nu este îndreptățit la acordarea unor alte ore libere plătite sau la drepturilor salariale în cuantumul de 100%, drept care se acordă doar în situațiile în care nu s-a acordat timp liber corespunzător iar situațiile în cauză sunt temeinic motivate de către șeful nemijlocit al acestuia.

De altfel, s-a mai menționat că în situația în care s-ar fi întocmit centralizatoarele lunare fără a se menționa că a beneficiat de timp liber corespunzător, la momentele respective ar fi fost incidente prevederile art. 21 din Legea 153/2017 „(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.”

Așadar, în cauză nu a fost adusă la cunoștința conducerii inspectoratului nicio situație de neacordare a timpului liber corespunzător, pentru a fi pusă problema acordului sindicatelor reprezentative la depășirea numărului de 180 de ore suplimentare sau neefectuarea plății majorării în situația depășirii celor 360 de ore anual.

Atât timp cât din cuprinsul centralizatoarelor lunare întocmite de către structura din care face parte reclamantul, însoțite prin semnătură de către șeful acestei structuri, reiese fără putință de tăgadă că a beneficiat de timp liber corespunzător orelor astfel lucrate, beneficiind și de majorarea salarială de 75%, este cât se poate de evident că nu există temei legal pentru achitarea și a drepturilor salariale de 100%, astfel cum acesta solicită.

În probațiune, s-au anexat întâmpinării formulate următoarele înregistrări: Adresa Serviciului Resurse Umane nr. 93604/ 14.03.2024 însoțită de actele administrative privind salarizarea reclamantului în perioada ce face obiectul acțiunii precum, certificatele pentru concedii medicale din aceeași perioadă și actele administrative de sistare respectiv de reluare a acordării sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică; Adresa Structurii Financiar nr. 140182/25.03.2024 însoțită de centralizatoarele lunare din perioada ce face obiectul acțiunii privind orelor lucrate în zilele de repaus săptămânal și în celelalte zile în care potrivit legii nu se lucrează, situațiile lunare de prezență din aceeași perioadă.

În temeiul art. 223 Cod de procedură civilă s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsa reprezentantului unității.

Pentru termenul de judecată stabilit în cauză la data de 19.09.2024 interogând site-ul înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța a constatat că există o sesizare IIP în temeiul OUG 62/2024 pentru chestiunea de drept constând în recalcularea indemnizației acordate în perioada concediului medical a zilelor de învoire plătite incapacitate temporară de muncă și orice alte concedii plătite salariaților cu includerea tuturor sporurilor cuvenite acestora inclusiv celor considerate a fi cu caracter variabil în cuantumul indemnizației, numărul sesizării fiind 1792/1/2024 cu termen de soluționare la data 28.10.2024. Drept urmare instanța a solicitat părților să exprime un punct de vedere față de incidența prevederilor OUG nr. 62/2024 pentru celelalte petite ale cererii ce fac obiectul prezentei cauze, respectiv pentru reținerea plății CASS

în perioada concediului pentru incapacitate temporară de muncă, pentru plata drepturilor salariale constând în sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică pentru orele presetate în afara programului normal de lucru și pentru orele de repaus săptămânal de care nu a beneficiat reclamantul motivat de faptul că a efectuat activități profesionale, în caz afirmativ urmând să se comunice instanței întrebările care ar trebui adresate Î.C.C.J cu ocazia dezlegării chestiunii de drept.

În acest sens *reclamantul a transmis precizări la data de 12.11.2024* prin care a arătat, că în ceea ce privește returnarea sumelor reținute fără drept sub titlu de CASS reținut fără drept în perioada concediului de incapacitate temporară de muncă art. 154 din Legea 227/2015 privind Codul fiscal prevede:

„ Următoarele categorii de persoane fizice sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate:

(i) persoanele fizice aflate în concedii pentru incapacitate temporală de muncă, acordate în urma unor accidente de muncă sau a unor boli profesionale, precum și celelalte aflate în concedii medicale acordate potrivit a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 158/2005 aprobată cu modificări și completări ulterioare prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile aferente certificatelor medicale ”

Totodată a precizat că analiza acestui aspect a fost realizată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 25/2002 care o tranșează în paragrafele 107, 108, 109; potrivit art. 50, alin. (4) din Legea 24/2000, orice modificare intervenită asupra normei legale la care s-a făcut trimitere se reflectă și asupra normei de trimitere, iar Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 158/2005 este un act normativ ulterior Ordonanței Guvernului 38/2003. Astfel, conținutul acesteia în mod corespunzător asupra normei de trimitere de la art. 37 alin. (1). Totodată, regimul juridic al categoriei de venit în discuție este reglementat, în mod evident de Legea 257/2015 privind Codul Fiscal, act normativ ulterior Ordonanței Guvernului 38/2003. Potrivit art. 64 alin.(1) din Legea 24/ 2000 reglementarea naturii juridice a acestui venit, așa cum este susținută de către pârât (cu reținerea CASS, ca și excepție de la Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 158/2005 și Legii 227/2015) este abrogată ca urmare a adoptării Codului Fiscal (art. 502).

Față de aceste susțineri s-a arătat că nu are relevanță denumirea venitului ci semnificația sa. Or CASS se obține doar din veniturile realizate în considerația desfășurării unei activități profesionale (potrivit Codului fiscal), orice dispoziții contrare fiind nule ca urmare a abrogării. Ca atare, s-a apreciat că încercarea pârâtului de a impune norme de fiscalitate care exced celor impuse de Codului fiscal nu poate fi primită.

Data fiind existența Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 25/2002, s-a apreciat că sesizarea Înaltei Curți conform OUG 62/2024 cu privire la dezlegarea acestei probleme de drept nu este admisibilă.

În condițiile în care instanța ar considera necesară sesizarea Înaltei Curți, reclamantul a apreciat oportune următoarele întrebări:

1: Dacă venitul polițiștilor care beneficiază de concediu de incapacitate temporară de muncă suportă este grevat de sarcina fiscală data de reținerea CASS.

2: Dacă pentru activitatea profesională desfășurată în afara programului normal de lucru de către un salariat, acesta este îndreptățit să beneficieze de același sporuri de care beneficiază în timpul programului normal de lucru.

Prin precizările depuse la dosar la data de 12 noiembrie 2024 pârâtul, a învederat, în prealabil, cu referire la faptul că pe rolul ICCJ există înregistrată sub nr. 1792/1/2024 cu termen de soluționare la data de 28.10.2024, sesizare formulată în temeiul OUG 62/2024 pentru chestiunea de drept constând în recalcularea indemnizației acordate în perioada concediului medical, a zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și orice alte concedii plătite salariaților cu includerea tuturor sporurilor cuvenite acestora inclusiv celor considerate a fi cu caracter variabil în cuantumul indemnizației, că la termenul din data de 28.10.2024, conform minutei deciziei publicate pe site-ul www.sci.ro, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca inadmisibilă sesizarea.

Cu referire la incidența prevederilor OUG 62/2024 în cazul capetelor de cerere vizând reținerea plății CAȘS în perioada concediului pentru incapacitate temporară de muncă și plata drepturilor salariale constând în sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică pentru orele prestate în afara programului normal de lucru și pentru orele de repaus săptămânal de care nu a beneficiat reclamantul motivat de faptul că a desfășurat activități profesionale, în temeiul prevederilor imperative ale OUG 62/2024, reprezentanții I.P.J. Botoșani au solicitat sesizarea Înalta Curte de Casație și Justiție și cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

A. Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal: art. 2 alin. (1) lit. a), art. 17 alin. (2), art. 61 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. art. 37 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța Guvernului nr. 38/2003), categoria profesională a polițiștilor, în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, beneficiază de salariu sau de indemnizație certificatelor medicale, iar acest drept este sau nu exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate?

B. Dacă în ceea ce privesc sporurile de risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25% ce se acordă agenților și ofițerilor de poliție judiciară, în conformitate cu prevederile art. 5 cap. VIII Anexa V din Legea 153/2017, respectiv sporul pentru condiții grele de muncă de până la 15% acordat polițiștilor și personalului contractual în conformitate cu prevederile art. 12 cap. II Anexa VII din Legea 153/2017, acestea se acordă inclusiv pentru orele lucrate suplimentar peste programul normal de lucru precum și pentru orele lucrate în perioada de repaus săptămânal de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit legii, nu se lucrează, în condițiile în care potrivit art. 35 alin. I din OUG 114/2018, an. II alin. I din OUG 130/2021, an. II alin. 1 din OUG 168/2022 și art. III alin. I din OUG 115/2023, toate derogatorii de la art. 21 alin. 2 din Legea 153/2017, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora, precum și în condițiile în care potrivit art. 35 alin. 2 și 3 din OUG 114/2018, art. II alin. 2 și 3 din OUG 130/2021, art. II alin. 2 și 3 din OUG 168/2022 și art. III alin. 2 și 3 din OUG 115/2023, prin excepție de la prevederile alin. I ale articolelor anterior menționate, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, polițiștii de penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația lunii iunie 2017, baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi fiind reprezentată de solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază cuvenită/cuvenit, iar pentru munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% (70% în anul 2024 conform OUG 115/2023) din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții, plata majorării efectuându-se în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

S-a menționat, de asemenea că în ceea ce privește legislația aplicabilă în luna iunie 2017 (pentru drepturile aferente zilelor de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în

care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează) acestea erau reprezentate de OUG nr. 103/2013 și OMAI 4/2015, potrivit cărora: art. 13 alin. (5) din OUG nr. 103/2013, cu modificările și completările ulterioare *"Prin excepție de la prevederile art. 9 alin. 1, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, poliștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă o majorare de 75%"* respectiv disp. art. 5 alin. 2 lit. b din OMAI 4/2015 *"Majorarea se acordă personalului M.A.I. dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: b) nu beneficiază de alte drepturi salariale sub formă de majorări, sporuri sau compensații ori de cuantumul acestora, prevăzute expres pentru activitățile desfășurate în zilele de repaus săptămânal și/sau în zilele de sărbători legale"*, ceea ce, echivalează cu faptul că majorarea acordată pentru orele efectuate peste programul normal de lucru exclude acordarea alor drepturi salariale sub formă de majorări sporuri sau compensații.

Totodată s-a menționat că potrivit art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024 intrată în vigoare de la data de 14.06.2024 (1) Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Articolul 1 din aceeași ordonanță prevede domeniul de aplicare al acesteia, respectiv „procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal” iar articolul 3 menționează că prevederile ordonanței de urgență se aplică și proceselor aflate în curs de soluționare.

Având în vedere că prezentul proces face parte din categoria celor pentru care este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunile de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond întrucât asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, instituția pârâtă a solicitat instanței să sesizeze Înalta Curte cu întrebările anterior menționate.

Potrivit art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, intrată în vigoare la data de 14 iunie 2024, „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Art. 1 din aceeași Ordonanță prevede domeniul de aplicare al acesteia, respectiv „procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.”, iar art. 3 menționează că prevederile ordonanței de urgență se aplică și proceselor aflate în curs de soluționare.

Notând că prezentul litigiu face parte din categoria celor pentru care este necesară sesizarea Înaltei Curți cu chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond întrucât asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, Tribunalul va sesiza Înalta Curte cu următoarele întrebări:

I. Dacă în interpretarea și aplicarea art. 35 alin 1 din OUG nr 114/2018, art. II alin 1 din OUG nr. 130/2021 și art. II alin 1 din OUG nr 168/2022 și art. III alin. 1 din OUG

115/2023, derogatorii de la disp. art. 21 alin 2 din Legea nr. 153/2017, pentru perioada în care legislația prevede posibilitatea compensării orelor suplimentare prestate de personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere doar cu timp liber corespunzător, instituția publică angajatoare poate fi obligată la plata orelor suplimentare în situația în care nu a fost acordat timpul liber corespunzător în termenul prevăzut de lege”.

2. Dacă sporurile de risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25 % ce se acordă agenților și ofițerilor de poliție judiciară în conformitate cu prevederile art. 5 cap. VIII Anexa V din Legea 153/2017, respectiv sporul pentru condiții grele de muncă de până la 15 % acordat polițiștilor în conformitate cu prevederile art. 12 cap. II Anexa VII din Legea 153/2017 sunt incluse în calculul salariului de funcție la care se aplică majorarea de 75 % (70 % în anul 2024 conform OUG 115/2023) pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru, precum și pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, în aplicarea art. 35 alin 2 și 3 din OUG nr 114/2018, art. II alin 2 și 3 din OUG nr. 130/2021, art. II alin 2 și 3 din OUG nr 168/2022 și art. II alin. 2 și 3 din OUG 115/2023, prin excepție de la prevederile alin. 1 ale articolelor anterior menționate”.

3. Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 154 alin. 1 lit. i) din Codul Fiscal, art. 2 alin. 1 lit. a), art. 17 alin. 2, art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006 cu modificările și completările ulterioare, art. 37 alin. 1 din OG 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, categoria profesională a polițiștilor, în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate potrivit OUG 158/2005, este exceptat sau nu de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Tribunalul va dispune suspendarea prezentei cauze, până la soluționarea sesizării.

În ce privește **punctul de vedere al completului** de judecată asupra problemei de drept de la punctele 1 și 2, Tribunalul apreciază că instituția publică angajatoare poate fi obligată la plata orelor suplimentare în situația în care nu a fost acordat timpul liber corespunzător în termenul prevăzut de lege pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru, precum și pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, în aplicarea art. 35 alin 2 și 3 din OUG nr 114/2018, art. II alin 2 și 3 din OUG nr. 130/2021, art. II alin 2 și 3 din OUG nr 168/2022 și art. III alin. 2 și 3 din OUG 115/2023, prin excepție de la prevederile alin. 1 ale articolelor anterior menționate. Totodată, datorită specificului atribuțiilor reclamantului care este funcționar public cu statut special (polițist), în perioada ce face obiectul cauzei, a executat activități cu caracter operativ în domeniul ordinii și siguranței publice și atunci când a prestat munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru, precum și pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, motiv pentru care sporurile de risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25 % ce se acordă agenților și ofițerilor de poliție judiciară în conformitate cu prevederile art. 5 cap. VIII Anexa V din Legea 153/2017, respectiv sporul pentru condiții grele de muncă de până la 15 % acordat polițiștilor în conformitate cu prevederile art. 12 cap. II Anexa VII din Legea 153/2017 ar trebui incluse în calculul salariului de funcție la care se aplică majorarea de 75 % (70 % în anul 2024 conform OUG 115/2023).

În ceea ce privește problema de drept de la punctul 3, Tribunalul apreciază că soluția exceptării de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice ce se află

În concedii medicale acordate potrivit OUG nr. 158/2005 privește toate categoriile de persoane ce se află în concedii medicale de genul celor prevăzute în menționata ordonanță. Împrejurarea că în conținutul textului de lege s-a folosit expresia „pentru *indemnizațiile* aferente certificatelor medicale” nu are semnificația faptului că legiuitorul a dorit să restrângă sfera de aplicare a acestei excepții doar la persoanele fizice care primesc indemnizații pentru concediile medicale calculate și acordate potrivit ordonanței de urgență. Expresia citată trebuie interpretată extensiv, în sensul că se referă la toate indemnizațiile acordate pentru concediile medicale, indiferent de modul de calcul al acestora, voința legiuitorului exprimată explicit în nota de fundamentare fiind aceea ca angajatul aflat în incapacitate temporară de muncă să nu suporte contribuția de asigurări sociale de sănătate din drepturile bănești primite pentru perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă, în considerarea situației speciale în care se află, având în vedere faptul că beneficiază de o prestație socială pentru care a contribuit. Tribunalul are în vedere că, conținutul prevederilor art. 61 alin. 2 din aceeași OUG nr. 158/2005 (potrivit cu care „(2) Pentru personalul militar în activitate, polițiștii și polițiștii de penitenciare, drepturile bănești aferente concediilor medicale prevăzute la art. 2 alin. (1) se calculează și se plătesc conform prevederilor legale specifice acestor categorii de personal și se suportă din bugetul de stat, prin bugetele ministerelor și instituțiilor din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională”), coroborat cu cel al art. 37 alin. 1 din OG nr. 38/2003 (Polițiștii, pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate și alte concedii plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute”) nu înfirmă, contrar interpretării realizate de părât prin trimitere la distincția dintre termenii „indemnizație” și „salariu”, teza exceptării de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

În temeiul art.2 din OUG nr.62/2024 va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunilor de drept litigioase în cauză.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

În temeiul art. 2 alin 1 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

”Dacă în interpretarea și aplicarea art. 35 alin 1 din OUG nr 114/2018, art. II alin 1 din OUG nr. 130/2021 și art. II alin 1 din OUG nr 168/2022 și art. III alin. 1 din OUG 115/2023, derogatorii de la disp. art. 21 alin 2 din Legea nr. 153/2017, pentru perioada în care legislația prevede posibilitatea compensării orelor suplimentare prestate de personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere doar cu timp liber corespunzător, instituția publică angajatoare poate fi obligată la plata orelor suplimentare în situația în care nu a fost acordat timpul liber corespunzător în termenul prevăzut de lege”.

”Dacă sporurile de risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25 % ce se acordă agenților și ofițerilor de poliție judiciară în conformitate cu prevederile art. 5 cap. VIII Anexa V din Legea 153/2017, respectiv sporul pentru condiții grele de muncă de până la 15 % acordat polițiștilor în conformitate cu prevederile art. 12 cap. II Anexa VII din Legea 153/2017 sunt incluse în calculul salariului de funcție la care se aplică majorarea de 75 % (70 % în anul 2024 conform OUG 115/2023) pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru, precum și pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, în aplicarea art. 35 alin 2 și 3 din OUG nr 114/2018, art. II alin 2 și 3 din OUG nr. 130/2021, art. II alin 2 și 3 din OUG nr 168/2022 și art. III alin. 2 și 3 din OUG 115/2023, prin excepție de la prevederile alin. 1 ale articolelor anterior menționate”.

”Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 154 alin. 1 lit. i) din Codul Fiscal, art. 2 alin. 1 lit. a), art. 17 alin. 2. art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006 cu modificările și completările ulterioare, art. 37 alin. 1 din OG 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, categoria profesională a polițiștilor, în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate potrivit OUG 158/2005, este exceptat sau nu de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate”.

Suspendă soluționarea cauzei privind pe **reclamantul** identificat cu CNP:, cu domiciliul în, în contradictoriu cu **pârâtul**....., cu sediul în mun., până la soluționarea sesizării.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării, cererea de recurs se depune la Tribunalul

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 10.01.2025.

Președinte,

.....

Grefier,

.....

Red.....

Tehn.....

... ex/

